

...Ima jedan kutak u nama koji je naš, samo je naš. Šta god pokušali da uradite, ne možete ga promijeniti. E, pa ja slavim taj kutak osobenosti i jedinstvenosti. Ta jedinstvenost krije u sebi realnost samo iz pogleda onoga ko je njegov vlasnik i nosilac.

Taj kutak u nama sam JA, taj kutak smo mi sami, onakvi kakvi smo stvoreni, izgrađeni i isklesani poput sjajnog kamena. Koliko sjajimo, znamo mi i nekolicina drugih. Taj sjaj ne obasjava sve isto, taj sjaj ne doživljavaju svi na isti način. Ali mi nikako da shvatimo da je to sasvim u redu. Mi nikako da shvatimo da smo mi u redu sa onoliko sjaja koliko nosimo u sebi.

Kada zavirim u dubine mnogih likova, prepoznajem iskrene bića koje želi da slavi svoje norme, ideje i svoja uvjerenja. To nije lako, ali je pozitivno.

Koliko sitnih tačaka ima u nebeskom prostranstvu, toliko različitih priroda ima. Svaka u sebi nosi nešto njoj svojstveno. To „nešto“ se prihvata, to „nešto“ se grli i slavi. Te tačke u svemiru i crtice našeg postojanja formiraju se dijelom zbog nas samih, a dijelom pod uticajem drugih. Na nešto možemo uticati, na nešto pak

ne. Sitne stvari su u crtama dobre, druge opet loše. Ali ja ovde ne govorim o tome.

Govorim o jedinstvenosti svake crtice pojedine sudbine, govorim o ljepoti prihvatanja i voljenja onih koji su na bilo koji način potekli iz nas samih ili su dio nas, pa i onih drugih koji to nisu, jer opet smo mi svi potekli iz iste majke zemlje.

Ta jedinstvenost krije u sebi realnost samo iz pogleda onoga ko je njegov nosilac i vlasnik. Ali, mi svi trebamo da prihvatamo, grlimo i slavimo tu iskrnu unijerenja i jedinstvenosti svake tačke ovog prostranstva iznad nas...